

Решение на Съда (втори състав) от 18 юли 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italie) — Sky Italia Srl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Дело C-234/12) ⁽¹⁾

(Телевизионно излъчване — Директива 2010/13/ЕС — Член 4, параграф 1 и член 23, параграф 1 — Рекламни спотове — Национална правна уредба, предвиждаща максимален процент за времето на излъчване на реклама от операторите на платена телевизия, който е по-нисък от предвидения за операторите на безплатна телевизия — Равно третиране — Свободно предоставяне на услуги)

(2013/С 260/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sky Italia Srl

Отговорник: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

в присъствието на: Reti Televisive Italiane (RTI) SpA, Maria Iaccarino

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio — Тълкуване на член 4 от Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (ОВ L 95, стр. 1 и поправка в ОВ L 263, стр. 15) — Тълкуване на членове 49, 56 и 63 ДФЕС, както и на член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 10 от ЕКПЧ съгласно тълкуването му от Европейския съд по правата на човека — Максимален процент програмно време, което може да се посвети на реклама — Национална правна уредба, която предвижда за платените телевизионни канали по-нисък максимален процент от предвидения за другите канали.

Диспозитив

Член 4, параграф 1 от Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (Директива за аудио-визуалните медийни услуги), както и принципът на равно третиране и член 56 ДФЕС трябва да бъдат тълкувани в смисъл, че по принцип допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, предвиждащо по-ниски почасови лимити на времето за излъчване на телевизионна реклама за операторите на

платена телевизия, отколкото за тези на безплатна телевизия, стига да е спазен принципът на пропорционалност, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 217, 21.7.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 18 юли 2013 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Обединено кралство) — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd/Asda Stores Ltd

(Дело C-252/12) ⁽¹⁾

(Марки — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 9, параграф 1, букви б) и в), член 15, параграф 1 и член 51, параграф 1, буква а) — Основания за отмяна — Понятие за реално използване — Марка, използвана в съчетание с друга марка или като част от комбинирана марка — Цвет или съчетание от цветове, в който или което се използва марка — Репутация)

(2013/С 260/27)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Ищци: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Отговорник: Asda Stores Ltd

Предмет

Преюдициално запитване — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Тълкуване на член 9, параграф 1, букви б) и в) и членове 15 и 51 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) — Понятието „реално използване“ на марка — Комбинирано използване на фигуративна и словна марка, регистрирани отделно — Марка, регистрирана без заявка за цвет, но дотолкова използвана с конкретен цвет, че в съзнанието на част от потребителите вече се свързва с този цвет

Диспозитив

1. Член 15, параграф 1 и член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността трябва да се тълкуват в смисъл, че условието за „реално използване“ по смисъла на тези разпоредби може да бъде изпълнено в случаите, когато фигуративна марка на Общността се използва само в съчетание с положена върху нея словна марка на Общността, като освен това само по себе си това съчетание на двете марки е регистрирано като марка на Общността, доколкото разликите между